

Du lånar den beffedliga dumheten en tankfull upsyn och bedrager alla
Wisa derigenom at Du låter därem tiga.

Dock blifwa de Dig ymsom förbundne , ty om Du blottar dårskap-
pen, så är det ock endast hos Dig som wisheten finner lugn.

Du halfwa Människoflägters önskan Tystnad ! Du förhindrar at
en flygtig hustru ej blir för mycket tjänd, och misddåbaren ej beröfvas
för wida.

Den tungan som nu pladdrar . . . Om Du tänktes bemäcktiga
Dig den samma , hwilken tjänst gjorde Du icke åt Staten och Kyrkan ?
Och huru wälkommen skulle Du ej vara under de wigtigaste Öfwerlägg-
ningar och wid Domstolen ?

Man mördar dårstädes Tystnaden , som aldrig är högtidligare än
då den fattigas sak och Undersätarens rätt förhåswes,

En wäns gjorda tjänster, deras goda gjärningar , som man ei mera
åtfar.

Det som Gunstlingar ärhålla och det som Allmänheten borde göra,
förwisas til Dit tyfsta Rike och förblifwa dårstädes.

En Råpmans regennyta , en Linderjunkares snille , en Hofmans
lärdom och en Djefnes betfwenhet tyfa aldrig bättre än hos Dig.

Lårostolens prat, Domstolens förråddelser och Tyrannernas nycker flur-
ta sig alla i Dig , alla hwila sig sluteligen hos Dig och såfwa för ewig
tid.

Cloe *).

Nu nio månår ren förstounnit
 Sen Hymens klara sackla brunnit
 Den unga Chloe hon blir mor,
 Men ack! Hur är des wända stor? . . .
 Dock . . . Hvilka smärtor henne slitit.
 Ej någon Christen klandra får,
 Det är ju knapt fem tusend år
 Sen Eva i et Apple bitit.
 Wid sängen Cloes maka står
 Hør henne plågans suckar sända
 Ack! ropar han „jag heligt swär
 „Det skall ej flera gånger hända,
 „Jag will min hela makt använda
 „At kuswa världenes begjær
 „Som kunna Dina dagar ända.
 Den sjuka Cloé wänder sig
 „Ack! (Talar hon) Ack! Ero Du mig
 „Så ondt kan det wäl icke göras
 „Som jag nog ofta skrifa får
 „Jag hoppas snart . . . jag bättre må . . .
 „Dehutom wet hwad jag sät hõra
 „Nåß Gaster hwissade i öra
 „Det första Barnsång blott är swår.

Lärd Nyhet.

Ibland Hufvudstadens Strö. Lektüre ha wi hittills alla söckendagar fått läsa Morgonblad, undantagandes Mondays och Torsdagsaftnar då Aviforna utkommit, men nu är det af et Sällskap i Stockholm löswadt Aftronblad det eller halst ark hwarje aften, då ej helgedag infaller, hwaras N:o 1 är utkommit som Profblad, och kostar intet. At sluta både af Dedication till den Opartiske, och Articklen Religion och Medborgarlighet, som där af handlas, bör något hwar önska at det ej blir riltänkt utan wärkstält, et Blad af denna beskaffenhet som uplyser Medborgaren om sina skyldigheter, blir alltid nödwändigt och nyttigt i det land där han så njuter sina rättigheter — Men jag säger ännu en gång, at detta Aftronbladet sås för intet och jag twiflar ej at det icke blir nog försäldt, följakteligen kjänt — Tryck och papper är wacker, och Prænumeration för de öfrige Numren 5 plåtar.

O Esculap! Säg hwad Du tänker
Som mig uti Decocter dränker
Och mattar en förblid Natur?
Skall jag som sjuk då sluta skrifwa?
Ej har jag någon Tupp at gifwa
Hwars Lif Ditt Offer kunde blifwa
Ty en Poet . . . Hwad fattigt djur!
Men wil Du mina plågor ända
Skall på Dit Altar jag optända
Twåhundra Ris Maculatur.

Ark 13 utkommer nästa mandag kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1783.

Tryck-Friheten den Välsignade.

Stockholm d. 1 December 1783.

Skål *).

Fogelarna, födda, at älska ochunga,
Hasta til Källan och läska sin tunga
Wattnas ej trådet; man fructar des lott:
Alt i Naturen förgås utan wänt,
Och jag, som är Människa . . Jag skulle ej dricka?
Dear helswa Solen ej wätskor til sig?
Beswe Kung GUSTAF, jag hels och min Flicka!
Kung GUSTAF för alla, min Flicka för mig!

*) Insändt af L

Beskrifning på de uti *Arsenalen* i *Stockholm* befindliga
föرنämsta märkvärdiga *Saker*. *)

De nedre Rummen.

N:o 1. **D**et måsta i detta Rummet war *Ridsadlar*, ibland hwilka den
föرنämsta war *GUSTAF ADOLPHS*, som han sådt til *Känks*
af en *Furste* i *Siebenburgen*, wid namn *Bethlehem Gabor*.

R. CARL den 9:s och 10:s *Ridsadlar*, samt *Drottning CHRISTI-*
NAS, på hwilken hon red med knäer framöfwer på *Pålske* maner.

R. CARL den 11:s alla *Sadlar* upwistes til en stor myckenhet.

En *Turkisk Hästswants*, som är en helgedom hos dem, besågs af
men, och myckes likna manshår, men mycket långt: En sådan *Rofs-*
schweiff är *Turkens* Insigne eller *Wapen*.

En *Trophé* och en *Sadel*, eröfrade uti *Ofen* i *Ungern* 1686.

Twoänne stycken *Räckar* med långa armar af svart *Sammet* och
Gullspetsar brukade wid *Masquerader*.

Konung ADOLPH FRIEDRICHS *Krönings-Sadel* upwistes ur et
Skåp, med *Betsel*, *Stregbyglar* och alt tillbehör, af *Silfwer*, med förgyll-
ning. *Piumerna* brukade wid *Krönningen*, woro *Siruts-sjådrar*, med förgyl-
pta *Silfwer-Beslag*.

R. CARL den 10:s och 11:s *Krönings-Sadlar* såg man ock i sam-
ma *Skåp*, som woro med *Diamanter* och äckta *Pärlor* i rött *Sammet*
broderade, jämte *Guld-Stregbyglar* med ädla stenar besatte.

R. CARL den 12:s *Rid-Sadlar* och tillbehör af groft *järnswärtat*
och *Swenskt Läder*, rått och slätt gjorde, mer til gagn än namn. Hans
Ridsadel, då han war *Prins*, fulle än teligen wara beklädd med litet
blått *Sammet* i säter, men resten war af tjockt *läder* samt *järn* eller *stål*.

*) Är upptecknad af en, som dem för några år sedan besedt.

Nå.

sattra Tornér-Sadlar upwistes ock med sina Enhörningshorn däre-
 till gjorde af Måsing, at hafwa fram i pannan på hästen.

K. CARL den 10:s Krönings-Schabrack med äkta Pärlor och Jou-
 veler.

De Plamer, som GUSTAF ADOLPH hade på sin häst wid Kröning-
 gen, med 2:ne stora Topaler och andra äkta stenar. Sjådrarna woro mest
 umdötte af ålder.

N:o 3. 8 styck. Konung ADOLPH FREDRICHS Krönings- Sadlar
 af blått Sammet med Silfwer-brodering.

Många andra Seltyg brukade wid åtskilliga tillfällen

Mågre Portraiter och Schilderier, såsom K. GUSTAF den 1:s i Le-
 bens-größe, med flera.

N:o 4. Där woro allehanda Sorge-Don, brukade wid Begravnin-
 gar och andra tillfällen: En Sorge-Fana ifrån hwart Landskap, så mån-
 ga som Wi fordom varit ägare utaf.

GUSTAF ADOLPHS Bröstbild af Metall, rätt tjock och massiv.

I et Skåp besågs alla Kung CARL den 12:s Kläder, som han hafte på
 sig, då han blef skuten wid Fredrickshall. Zatten upwistes med hålet,
 som den olyckliga kulan gick ut igenom. Zandstarna med sina stora Kra-
 gar, och den högra ännu blodig, af det Han tog efter skottet. Råcken och
 Wåsten, af samma Klåde til Foder, och slåta Måsings-knappar förgyllda.
 Börorna woro ofodrade. Gehänget såg man ännu blodigt, efter det
 Hans Högstsal. Majestat tagit i Wårjesästet. Skjortan också blodig,
 war nyr ~~ut~~ af det finaste Helsinge-Lårst. Stöflarna woro rätt stora,
 tjocka och hade Spårarna på sig af gammalt godt järn. Tråklackarna
 hade swärtan nu aldeles öfwer gifwit. Samma Konungs Måssa såg man
 ock, som brukades i Bender, och syntes Sabel-hugget ännu, som han fick,
 då Turkarna, öfwerföllu honom. Den bruna och långhåriga Peruk war
 ännu här, som högst bemålte Konung förställde sig med under wägen, då
 han med Gref Doring begaf sig til Strållund 1714, ifrån Demotica.

R. FREDRIKS Kläder, Näck, Wäst och Böxor, förbrade med St. Dentyg; och syntes ännu bloden efter skottet, som han fick i Låret, och hettet efter Kulan, på Böxorna: Detta skeddde i Norrige 1718.

Några af R. GUSTAF ADOLPHS Kläder, såsom Böxorna af grått Spanskt kläde, gjorde med band och många små knappar wid knäna, och hafwa fullkomligen samma widd, som Norrboarnas på Oland. Skjortan, som han hade på sig, då Han stupade wid Lützen, synes ännu blodig och är nu ungefär 120 år gammal.

N:o 5. R. GUSTAF ADOLPHS Häst, som han red på, då han blef skuten, war här upställd, med trä eller papp innan för huden. På långt håll synes denna rödbrung och wältwäpte Klipparen icke wara stor, men håller dock Ryttarmål. År 1639 d. 7 September dog samma Creatur. På Hästen ligger samma Sadel och samma Pistol, som denne store Konungen sistå gången beröade sig af wid Lützen.

Johan Gyllenstjerna såg man också i detta rummet till Häst, i Kroppens storlek. Denne har warit mycket stark, och nästan makalös. Om honom berättas många händelser.

N:o 6. I detta rummet woro allehanda Skjutgewär, Wårjor, Sablar och Dylskt, samt många onåmda Konungars gammalmodiga Öswär.

N:o 7. Här war vår Nådige Konungs (som Kron-Prins) hela Artillerie, rätt smått och nått gjordt af Malin med allt tillbehör.

Hans R. Höghet Prins CARLS, Stor-Ämivalens, Galere, som Han sådt af en Skeps Byggmästare i Nyköping.

Här såg man ock Harness, som man fördom brukat på Hästar, samt gamla Fanor, Tropheer, med mera.

N:o 8. Puff-Täcken, Fanor och Ryska Tropheer, tagne i R. CARL den 12:s tid.

Den store Ryska Province-Fanan. ?

Zar Peter Alexievits Sadel, som stenbocken med egen hand tagit.

